

Időre kiújul a szerbek és a horvátok között uralkodó feszültség, és sokszor ez alól a sportolók sem kivételek. Mindkét ország belbiztonsági szolgálata kénytelen kiemelt erővel készülni akkor, ha horvát-szerb klub- vagy válogatott mérkőzésekre kerül sor. Az riói olimpiai játékok némileg másképp zajlanak, de azért a balkáni országok figyelik egymás eredményeit.

A szerb sportolók eddig meglehetősen elmaradtak a várakozásoktól, habár a csapatsportokban még (vízilabda, röplabda, kosárlabda) egészen jól haladnak. A világtornák tizenharmadik napjára lépve érdemes végig futni az éremtáblázatokon, hiszen Szerbia is begyűjtötte az első aranyérmét, egy szabadkai (horvát hangzású névvel és felmenőkkel, sőt, magyar rokonokkal rendelkező) birkózónak köszönhetően. Öt nap van hátra a küzdelmekből, és a jelenlegi balkáni erőrend a következő (augusztus 17-ei számítás szerint):

Bosznia-Hercegovina	érem nélkül	0 pont
Montenegró	érem nélkül	0 pont
Macedónia	érem nélkül	0 pont
Albánia	érem nélkül	1 pont
Bulgária	érem nélkül	2 pont
Szerbia	1 aranyérem	7 pont
Kosovó	1 aranyérem	7 pont
Szlovénia	2 arany, 1 ezüst, 1 bronz	27 pont
Görögország	1 arany,	29 pont

Közzétette: Terhes Tamás

2016. augusztus 17. szerda, 11:04

g	1 ezüst, 1 bronz	nt
Horvá torszá g	2 aran yérem	35 po nt

(A mai napig a 10 milliós Magyarország 13 érmet és 85 pontot szerzett, vagyis toronymagasan veri az egész Balkánt.)

Az utóbbi egy évben a politikai porondon többször is egymásnak mentek a horvátok és a szerbek, ami a sportolókra is kihatással van, de akadnak olyanok, akik függetleníteni tudják magukat.

Egy horvát olimpiai sportoló, Sandra Perković arról számolt be, hogy egykori Jugoszlávia területéről érkezett sportolók igenis tartják egymással a kapcsolatot, és Brazíliában is töltenek el időt együtt, látogatják egymás szálláshelyeit. (Emlékeztet, hogy a szerb kormány képviselői arra kérték a hazai olimpikonokat, hogy kerüljék a koszovóiakat, és közös éremszerzés esetén hagyják el a pódiumot.)

Sandra Perković, horvát diszkoszvető, egyébként olimpiai és világbajnok, arról számolt be, hogy akárhova megy a világban, mindig keresi a balkáni sportolók társaságát, és szívből szurkol az ő sikerükért, és nincs ez másképpen Rióban sem.

„Szimpatikus számomra, hogy így barátkozunk. A bosnyákok hozzánk járnak terápiás kezelésre, én a szlovénekhez, ők pedig a szerbekhez. Nagyon fontos, hogy így együtt vagyunk, és erősebbek lehetünk, jó a légkör...” – fogalmazott a sportoló.

A nyilatkozatában azért elejtett egy-két „jugónosztalgias” gondolatot is, a hatalmas egykori országról, mely szerinte „erősebb volt az USA-nál, Németországnál és Szovjetuniónál is”. Tegyük gyorsan hozzá, hogy ha így lett volna, nem esett volna szét, és a politika helyett a hölgy ragaszkodjon a sporthoz, de maga a gesztus, melyet a sporttársai felé tanúsít, dicséretre méltó.

Interjújában szót ejtett egy szerb riválisáról is, éppen ebben a kategóriában, melyben ő is szerepel. Ahogy fogalmazott, Ivana Španović a pályán természetesen ellenfele, de a díjátadókor kölcsönösen örülnek egymás sikereinek, és a magánéletben is barátoknak tartják egymást.

A pozitív példa ellenére még minden bizonnyal hosszú évtizedeknek kell eltelnie addig, amíg tisztázódnak a véres balkáni kilencvenes évek eseményei, és maguk az érintettek és a két ország nemzetei is megbékélnek egymással, a független Horvátország és Szerbia területén egyaránt.

T. T.

{module [160]}

{nomultithumb}